

[Steffensen]

nelserne inden for det erhvervsorienterede område.«

Vi kan helt stå bag den tanke og finder, at den er absolut rimelig og rigtig i den givne situation. Vi kan derfor tilsige ministeren et meget velvilligt og positivt samarbejde i udvalget.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige ordførerne tak for en langt overvejende positiv modtagelse, som jo varslar om, at der i udvalget vil ske en grundig behandling, som vil føre frem til en beslutning her til foråret.

Hvis jeg må lade være med at svare de enkelte ordførere, vil jeg prøve nu at sige nogle enkelte ting om de spørgsmål, som er rejst af flere forskellige.

For det første spørgsmålet om forskningen. Det er selvfølgelig en øm sag, fordi man føler, at når det ikke er en normal videregående uddannelsesinstitution inde under styrelsesloven osv., er institutionen ikke helt på højde med de to bestående handelshøjskoler, men her vil jeg bede folketinget overveje følgende.

Vi kan jo ikke i denne tid, hvor vi har stor mangel på penge, og hvor vi har stor mangel på uddannelsespladser, pludselig med ét slag vedtage at oprette en højere læreanstalt med deraf følgende 40 pct.s forskningsforpligtelse for alle de lærere, der er der i forvejen, og som jo for manges vedkommende overhovedet ikke har forskningserfaring. Jeg tror, det ville være en måde at bruge penge på, som for alle partier her i tinget ville være uacceptabel, og derfor ser regeringen ingen anden vej end den, der her er foreslået, nemlig at vi tager et skridt og siger: nu har institutionen en selvstændig ledelse, og der kan tildeles forskningsmidler både fra private og altså også fra det offentlige til specielle forskningsopgaver. Man kan selvfølgelig så få forskere ansat til løsning af forskningsopgaver, som der bevilges penge til. Det er vejen, og det må være den rette vej. Det er i hvert fald den eneste vej, hvis vi skal undgå det, som vi jo har et eksempel på her i landet, at man pludselig erklærer institutioner, der hidtil ikke har været forskningstilknyttede, for forskningsinstitutioner med den følge, at man får langt mindre undervisning ud af de pågældende lærere, og med den følge, at vi pludselig vedtager en meget stor bevilling til

forskning, som vi ikke har råd til. Bemærk, at vi for kort siden havde en forskningsdebat, hvor der var bred enighed om, at nu havde vi spredt os nok, nu skulle vi ikke sprede de knappe forskningsressourcer yderligere. Deri ligger ikke et nej til, at der kan placeres forskning, der ligger kun et nej til, at institutionen med ét slag gøres til en videregående uddannelsesinstitution med de forskningsmæssige og udgiftsmæssige konsekvenser, det vil føre til. Og dermed er der i virkeligheden også svaret på fru Marianne Bentsen-Pedersens spørgsmål om styrelsesloven, for de to ting hænger nøje sammen.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen spurgte, hvad vi nedlægger i stedet. Jeg kan kun svare, at det er jo det fine ved at have en regering, som evner at spare, at så kan man også på områder, hvor der er brug for lidt flere penge, finde pengene, og dette er altså et af eksemplerne. Vi producerer i den ene ende af uddannelsessystemet studerende til næsten sikker arbejdsløshed. Her har vi en ende af uddannelsessystemet, hvor beskæftigelsesmulighederne er langt bedre. Dét får vi så tilført midler, og det må være den eneste fornuftige måde at føre uddannelsespolitik på for tiden.

Hvad angår det udvalg, som har arbejdet med sagen, vil jeg sige for det første, at dette forslag jo kun er en bemyndigelse, og alt, hvad udvalget arbejder med, er jo omsonst, hvis ikke der er mulighed for, at en institution kan godkendes, så dette lovforslag er forudsætningen for, at udvalgets arbejde overhovedet er meningsfyldt.

For det andet kan jeg sige, at hvis udvalget har noget imod dette, så vil jeg da tage det meget seriøst, men det er jeg helt overbevist om at udvalget ikke har. Og i øvrigt har der været den kontakt, som der skal være med den slags udvalg; spillereglerne er fulgt.

Jeg kan helt tilslutte mig betragtningen både fra fru Bente Juncker og fra mange andre om, at det er vigtigt, at vi får et alternativ til seminarier. Et af problemerne med seminarierne er jo, at de næsten er det eneste videregående uddannelses tilbud i et område. Her har vi mulighed for at styrke et område ved siden af seminarierne, som fører til bedre beskæftigelsesmuligheder. Hvis nogen spørger, hvad anledningen er til, at dette forslag pludselig kommer så hurtigt, er det dette sidste, som er anledningen. Det er det notoriske behov for en udvidelse af antallet af